

Sygn. akt IV U 941/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 września 2015 roku nr (...)

w sprawie M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej M. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 11 stycznia 2011 roku na trwale.

Sygn. akt IVU 941/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 kwietnia 2016 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 14.09.2015 r. odmówił M. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 17.08.2015 r. została uznana za zdolną do pracy.

M. B. w odwołaniu od tej decyzji domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż w jej ocenie zaskarżona decyzja nie oddaje jej rzeczywistego stanu zdrowia. Schorzenia neurologiczne są podstawą przyznanej jej od 2011 r. renty w Szwajcarii i niezrozumiała jest dla niej ocena stanu zdrowia dokonana przez lekarzy ZUS.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. urodzona w dniu (...) r., ma wykształcenie średnie, w Polsce pracowała jako referent, specjalista, pracownik umysłowy, za granicą od 1981 r. pracuje przy produkcji urządzeń elektrycznych, od 01.10.2011 r. w wymiarze 50%. Odwołująca w dniu 11.01.2011 r. wystąpiła z wnioskiem o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u M. B. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły neurolog w zaocznej opinii pisemnej rozpoznał u odwołującej:

- zespół bólowy odcinka szyjnego kręgosłupa, bóle korzeniowe kończyn górnych, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego największe na poziomie C5-C6, C6-C7,
- na poziomie C5-C6, C6-C7 obustronny ucisk na korzenie nerwowe oraz brzusznią powierzchnię rdzenia kręgowego na tych poziomach przez zmiany zwyrodnieniowe oraz wysunięte dyski,
- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią na poziomie L4-L5,
- stan po przebytych zabiegach operacyjnych zespołu cieśni nadgarstka po prawej i lewej stronie w 2011 r.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia odwołująca jest częściowo trwale niezdolna do pracy od daty złożenia wniosku o rentę tj. od 11.01.2011 r. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca od 1997 r. jest leczona z powodu zmian zwyrodnieniowych odcinka szyjnego kręgosłupa z promieniowaniem do kończyn górnych, łopatek, drętwieniem rąk. Wykonane w 1998 r. badania rezonansu magnetycznego odcinka szyjnego kręgosłupa wykazało zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego, największe na poziomie C5-C6. Na poziomie C5-C6 z uciskiem na korzenie nerwowe oraz brzusznią powierzchnię rdzenia kręgowego. Kontrolne badanie rezonansu magnetycznego wykonane w 2013 r. wykazało znaczne pogorszenie zmian w kręgosłupie szyjnym, wykazało zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego największe na poziomie C5-C6, C6-C7. Na poziomie C5-C6, C6-C7 obustronny ucisk na korzenie nerwowe oraz brzusznią powierzchnię rdzenia kręgowego na tych poziomach przez zmiany zwyrodnieniowe oraz wysunięte dyski. Stwierdzone zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z uciskiem na korzenie nerwowe oraz rdzeń kręgowy stanowią ograniczenie w możliwości podjęcia pracy. Odwołująca nie może wykonywać długotrwałej pracy w jednej pozycji ciała, nie może wykonywać pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Schorzenie stanowi podstawę do orzeczenia częściowej, długotrwałej niezdolności do pracy. Odwołująca nie rokuje poprawy w stanie zdrowia ze względu na wiek oraz zaawansowanie zmian zwyrodnieniowych.

(dowód: opinia sądowno-lekarska – k. 54-55 as)

Sąd w niniejszej sprawie oparł się na opinii biegłego neurologa, której żadna ze stron nie kwestionowała. Sąd uznał opinię za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistę z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołująca, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej przetłumaczonej na język polski.

Opinia biegłego neurologa w ocenie Sądu spełnia wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy dla celów rentowych w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. B. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 14.09.2015 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 poz. 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż wciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczona ze względu na stan zdrowia jest niezdolna do pracy, czy też jest zdolna do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd, w oparciu o opinię biegłego neurologa stwierdził, że M. B. z uwagi na schorzenia neurologiczne jest częściowo trwale niezdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami od 11.01.2011 r. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Stwierdzone schorzenia neurologiczne stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy w pełnym wymiarze czasu pracy oraz pracy w długotrwałej, jednej pozycji ciała. Odwołująca choruje na: zespół bólowy odcinka szyjnego kręgosłupa, bóle korzeniowe kończyn górnych, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego największe na poziomie C5-C6, C6-C7, na poziomie C5-C6, C6-C7 obustronny ucisk na korzenie nerwowe oraz brzusznią powierzchnię rdzenia kręgowego na tych poziomach przez zmiany zwyrodnieniowe oraz wysunięte dyski, zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią na poziomie L4-L5, stan po przebytych zabiegu operacyjnym zespołu cieśni nadgarstka po prawej i lewej stronie w 2011 r. Odwołująca od 1997 r. jest leczona z powodu zmian zwyrodnieniowych odcinka szyjnego kręgosłupa z promieniowaniem do kończyn górnych, łopatek, drętwieniem rąk. Wykonane w 1998 r. badania rezonansu magnetycznego odcinka szyjnego kręgosłupa wykazało zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego, największe na poziomie C5-C6. Na poziomie C5-C6 z uciskiem na korzenie nerwowe oraz brzusznią powierzchnię rdzenia kręgowego. Kontrolne badanie rezonansu magnetycznego wykonane w 2013 r. wykazało znaczne pogorszenie zmian w kręgosłupie szyjnym, wykazało zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego największe na poziomie C5-C6, C6-C7. Na poziomie C5-C6, C6-C7 obustronny ucisk na korzenie nerwowe oraz brzusznią powierzchnię rdzenia kręgowego na tych poziomach przez zmiany zwyrodnieniowe oraz wysunięte dyski. Stwierdzone zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z uciskiem na korzenie nerwowe oraz rdzeń kręgowy stanowią ograniczenie w możliwości podjęcia pracy. Odwołująca nie może wykonywać długotrwałej pracy w jednej pozycji ciała, nie może wykonywać pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Schorzenie stanowi podstawę do orzeczenia częściowej, długotrwałej niezdolności

do pracy. Odwołująca nie rokuje poprawy w stanie zdrowia ze względu na wiek oraz zaawansowanie zmian zwyrodnieniowych.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak w wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 14.09.2015 r. przyznając M. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na trwałe od dnia 01.01.2011 r.